

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER
ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

Warszawa, dnia 14 października 2015 r.

DAP-WN.736.355.2014

DECYZJA Nr 336

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 oraz art. 105 § 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku Gminy Marciszów reprezentowanej przez radcę prawnego Pana Marka Chmaja, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Administracji i Cyfryzacji Nr 546 z dnia 31 października 2014 r., znak: DAP-WPK.736.665.2014,

- 1) **uchylam zaskarżoną decyzję Nr 546, oraz**
- 2) **umarzam przedmiotowe postępowanie administracyjne.**

UZASADNIENIE

Wojewoda Jeleniogórski decyzją z dnia 13 stycznia 1995 r., nr GGgt-7227/182/94/95, działając na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191 ze zm.) przekazał Gminie Marciszów nieodpłatnie w poczet mienia komunalnego nieruchomości Skarbu Państwa położoną w Marciszowie w granicach działki nr 305/1 o pow. 700 m² zabudowaną urządzeniami wodociągowymi, zgodnie ze sporządzonym protokołem inwentaryzacyjnym, stanowiącym integralną część tej decyzji.

Z wnioskiem o stwierdzenie nieważności powyższej decyzji Wojewody Jeleniogórskiego z dnia 13 stycznia 1995 r., nr GGgt-7227/182/94/95, wystąpił Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji, reprezentowany przez radcę prawnego Pana Zygmunta Jerzmannowskiego (dalej Wnioskodawca).

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji po rozpatrzeniu wniosku decyzją Nr 308 z dnia 18 maja 2011 r., znak DAP-O-757-1-297/11/MK/MSte, stwierdził nieważność decyzji Wojewody Jeleniogórskiego z dnia 13 stycznia 1995 r., nr GGgt-7227/182/94/95.

Następnie po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Minister Administracji i Cyfryzacji decyzją Nr 756 z dnia 22 grudnia 2011 r., znak: DAP-GKISAP-757-50/2011/AJ, utrzymał w mocy decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Nr 308 z dnia 18 maja 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 12 czerwca 2012 r., sygn. akt I SA/Wa 363/12, uchylił decyzję Ministra Administracji i Cyfryzacji Nr 756 z dnia 22 grudnia 2011 r. oraz decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Nr 308 z dnia 18 maja 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 czerwca 2012 r. wskazał, że z akt sprawy przekazanych do Sądu, nie wynika, aby Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji dysponował w dacie 27 maja 1990 r. oraz w dacie wydania decyzji komunalizacyjnej jakimkolwiek tytułem prawnorzeczowym do objętego tą decyzją mienia położonego na terenie Gminy Marciszów. Przede wszystkim, nie świadczy o posiadaniu takiego tytułu wejście w skład majątku tego związku mienia po zlikwidowanym w 1991 r. Wałbrzyskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu, które to przedsiębiorstwo utworzone zostało na bazie części mienia należącego do byłego Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy (prowadzącego do 1988 r. m.in. na terenie obecnej gminy Marciszów gospodarkę wodno-kanalizacyjną). Brak jest bowiem jakichkolwiek dokumentów pozwalających ustalić w jaką część mienia zlikwidowanego przedsiębiorstwa wojewódzkiego wyposażone zostało Wałbrzyskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu, choć sporządzenie takiego zestawienia przewidywał § 3 zarządzenia Wojewody Wałbrzyskiego z dnia 18 lutego 1988 r. nr 5/88 w sprawie podziału Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy. Taki stan rzeczy oznacza, że także późniejsze przejście przez Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji bliżej nieoznaczonego mienia należącego do Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu samo w sobie nie może świadczyć o nabyciu przez związek międzygminny tytułu prawnego do skomunalizowanych nieruchomości oraz posadowionych na nich urządzeń wodociągowych. Potwierdza to faktycznie władająca obecnie przedmiotowymi urządzeniami wodociągowymi spółka Wałbrzyskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. (utworzona w 2001 r. przez Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji) przyznając, iż zarówno we własnych zasobach archiwalnych, jak też archiwach Urzędu Miejskiego w Wałbrzychu oraz Archiwum Państwowym we Wrocławiu nie odnaleziono żadnych dokumentów potwierdzających jednoznacznie tytuł prawny Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji do posiadanych przed jego likwidacją nieruchomości zlokalizowanych na terenie gminy Marciszów. Nie przesądza o posiadaniu tego tytułu również zawarta w uzasadnieniu decyzji komunalizacyjnej, jak też we wniosku o komunalizację, informacja o własności urządzeń wodociągowych przynależnej Wałbrzyskiemu Związkowi Wodociągów i Kanalizacji. Nie znajduje ona bowiem oparcia w materiale dowodowym. Stwierdzenie nieważności decyzji komunalizacyjnej w tak ustalonym stanie faktycznym w niczym nie mogło zatem zmieniać sytuacji prawnej Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji.

Okoliczności te nie zostały dostrzeżone przez Ministra Administracji i Cyfryzacji, co skutkowało nieuprawnionym - w świetle zgromadzonych w aktach dokumentów – przedwczesnym przyjęciem, że Wałbrzyskiemu Związkowi Wodociągów i Kanalizacji przysługuje przymiot strony postępowania, a w konsekwencji wszczęciem i przeprowadzeniem na wniosek tego związku postępowania nadzorczego, w wyniku którego wyeliminowana została z obrotu prawnego decyzja komunalizacyjna.

Sąd zobowiązał Ministra Administracji i Cyfryzacji do uwzględnienia oceny prawnej zawartej w wyroku i przede wszystkim zbadania, czy w związku z podziałem byłego Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy, na sześć odrębnych przedsiębiorstw, doszło do sporządzenia przewidzianego w § 3 zarządzenia Wojewody Wałbrzyskiego z 18 lutego 1988 r. zinwentaryzowania mienia, w które wyposażono nowo utworzone przedsiębiorstwa, a jeśli tak, to zobowiązał do oceny czy jest ono tożsame z mieniem objętym decyzją komunalizacyjną i któremu z ww. podmiotów zostało ono przydzielone. Następnie organ zobowiązany został do dokonania oceny legitymacji procesowej wnioskodawcy i w zależności od poczynionych w tym zakresie ustaleń - podjęcia stosownego rozstrzygnięcia.

Po rozpatrzeniu skargi kasacyjnej Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu od ww. wyroku, Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 24 października 2013 r., sygn. akt I OSK 2554/12, oddalił przedmiotową skargę. W konsekwencji ww. wyroków pozostał do rozpatrzenia wniosek o stwierdzenie nieważności powyższej decyzji

Wojewody Jeleniogórskiego z dnia 13 stycznia 1995 r., nr GGgt-7227/182/94/95, złożony przez Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji, reprezentowany przez radcę prawnego Zygmunta Jerzmanowskiego.

Po ponownej analizie całości akt sprawy Minister Administracji i Cyfryzacji decyzją Nr 546 z dnia 31 października 2014 r., znak: DAP-WPK.736.665.2014, stwierdził nieważność decyzji Wojewody Jeleniogórskiego z dnia 13 stycznia 1995 r., nr GGgt-7227/182/94/95.

Z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Administracji i Cyfryzacji Nr 546 z dnia 31 października 2014 r. wystąpiła Gmina Marciszów reprezentowana przez radcę prawnego Pana Marka Chmaja.

Pismem z dnia 9 grudnia 2014 r. strony postępowania zostały powiadomione o złożonym wniosku oraz poinformowane o przysługującym im prawie do zapoznania się z zebranymi dokumentami, uzupełnienia materiału dowodowego, składania ewentualnych pisemnych wyjaśnień i dokumentów, a także złożenia końcowego oświadczenia.

W odpowiedzi wpłynęło pismo Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji, reprezentowanego przez radcę prawnego Pana Zygmunta Jerzmanowskiego, z którego wynika, iż Strona uważa za słuszne stanowisko organu I instancji.

W wyniku rozpatrzenia wniosku oraz akt przedmiotowej sprawy, Minister Administracji i Cyfryzacji zauważył, co następuje.

Materialnoprawną podstawę zaskarżonej decyzji z dnia 13 stycznia 1995 r., nr GGgt-7227/182/94/95, stanowił art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych, w myśl którego mienie ogólnonarodowe (państwowe), służące użyteczności publicznej, należące w dniu wejścia w życie tej ustawy, tj. w dniu 27 maja 1990 r. do rad narodowych i terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, bądź przedsiębiorstw państwowych, dla których ww. organy pełnią funkcję organu założycielskiego, przekazuje się jako mienie komunalne gminom i związkom gmin, jeżeli jest ono niezbędne do wykonywania ich zadań.

Wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej może nastąpić - zgodnie z treścią art. 157 § 2 kpa - na żądanie strony, bądź z urzędu. Przymiot strony postępowania ustala się w oparciu o przepis art. 28 kpa. W świetle wskazanej normy prawnej, stroną danego postępowania jest każdy czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie lub kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Interes o którym mowa, musi mieć charakter prawny, tzn. musi istnieć norma prawna przewidująca w określonym stanie faktycznym i w odniesieniu do określonego podmiotu możliwości wydania przez organ decyzji lub podjęcia czynności.

W postępowaniu komunalizacyjnym opartym na ww. podstawie prawnej dochodzi do przeniesienia własności mienia, które w dacie wejścia w życie ustawy z dnia 10 maja 1990 r. (27 maja 1990 r.) oraz w dacie wydawania decyzji przysługiwało Skarbowi Państwa, na rzecz właściwej gminy, to interes prawny w tym postępowaniu mają co do zasady te podmioty, których praw rzeczowych do mienia dotyczy kształtowany w tym postępowaniu stosunek administracyjnoprawny. Tym samym stronami takiego postępowania, poza Skarbem Państwa i właściwą miejscowo gminą, mogą być wyłącznie te podmioty, który wykażą, że na dzień 27 maja 1990 r., bądź najpóźniej w dniu wydania przez wojewodę decyzji komunalizacyjnej legitymowały się tytułem prawnorzeczowym do mienia będącego jej przedmiotem, który przekreślałby przysługujący do niego tytuł Skarbu Państwa lub uniemożliwiałby komunalizację z przyczyn przewidzianych w art. 11 powołanej wyżej ustawy. Tak określony krąg stron postępowania odnosi się również do podmiotów mających legitymację procesową w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji komunalizacyjnej. Warunkiem skutecznego zainicjowania postępowania nadzorczego, musi być zatem wykazanie przez wnioskodawcę, że w jednej

z ww. dat to jemu (względnie jego poprzednikowi prawnemu) przysługiwał tytuł prawny do skomunalizowanego mienia.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono:

1. Zarządzeniem Nr 39/84 Wojewody Wałbrzyskiego z dnia 29 czerwca 1984 r. utworzono Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu, które wykonywało zadania służące zaspokajaniu potrzeb w zakresie zaopatrzenia w wodę i odbioru ścieków. Na podstawie zarządzenia nr 5/88 Wojewody Wałbrzyskiego z dnia 18 lutego 1988 r. Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu zostało z dniem 1 marca 1988 r. podzielone m.in. na przedsiębiorstwo państwowe o nazwie Wałbrzyskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu. Na mocy porozumienia z dnia 28 grudnia 1988 r. nr 2/88 Wojewoda Wałbrzyski przekazał, a Prezydent Miasta Wałbrzycha przyjął, z dniem 1 stycznia 1989 r. uprawnienia i obowiązki organu założycielskiego w stosunku do Wałbrzyskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu. Na mocy uchwały Rady Miejskiej Gminy Wałbrzych Nr XVI/69/91 z dnia 29 maja 1991 r. mienie Wałbrzyskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji zostało przekazane na rzecz Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji. Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji został zarejestrowany w rejestrze związków międzygminnych w dniu 24 czerwca 1991 r. Na podstawie uchwały Rady Miejskiej Gminy Wałbrzych Nr XVIII/93/91 z dnia 29 lipca 1991 r. z dniem 31 lipca 1991 r. Wałbrzyskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji zostało zlikwidowane, a mienie Wałbrzyskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji zostało przekazane na rzecz Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji.

2. Zgodnie z § 3 ww. zarządzenia nr 5/88 szczegółowego podziału składników mienia oraz zobowiązań i wierzytelności między przedsiębiorstwami powstałymi w wyniku podziału oraz utworzonym Zakładem Usług Projektowo-Technicznych miała dokonać Komisja Inwentaryzacyjna według bilansu na dzień 31 grudnia 1987 r.

3a. Wnioskodawca w piśmie z dnia 17 marca 2014 r. wyjaśnił, że w wyniku prowadzonych poszukiwań ustalono, że Komisja Inwentaryzacyjna nie dokonała faktycznie żadnej inwentaryzacji mienia, która miałaby znaleźć wyraz np. w protokole inwentaryzacji. Jednocześnie wskazał, że nie znajduje się w posiadaniu bilansu Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu na dzień 31 grudnia 1987 r. oraz księgi rachunkowej Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu według stanu na dzień 31 maja 1988 r., natomiast dysponuje księgami środków trwałych sporządzonymi w dniu 30 października 1985 r. (księga Środków Trwałych „Mała Woda” z dnia 30 października 1985 r. oraz Księga Środków Trwałych „Marciszów” z dnia 30 października 1985 r.).

3b. Wnioskodawca pismem z dnia 17 marca 2014 r. wyjaśnił, że w dniu 25 maja 1988 r. Komisja Inwentaryzacyjna podjęła uchwałę, w której określono, że powstałe w wyniku podziału WPWiK (Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji) – RPWiK (Rejonowe Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji) zatrzymują majątek trwały i obrotowy zgodnie z księgami rachunkowymi zakładów wg stanu na dzień 31 maja 1988 r. łącznie z przejętym protokolarnie z Zarządu WPWiK Wałbrzych wyposażeniem. Jednocześnie do ww. pisma Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji dołączył obszerny materiał dowodowy w celu potwierdzenia tytułu prawnego do objętych decyzją komunalizacyjną nieruchomości.

3c. Wnioskodawca przy piśmie z dnia 17 marca 2014 r. przedstawił decyzję Urzędu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 lutego 1991 r., na mocy której ustalono dla Wałbrzyskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu opłatę roczną w wysokości 670,380 zł. wynoszącą 3% ceny gruntu, ustalonej decyzją Naczelnika Gminy Marciszów z dnia 18 grudnia 1986 r., nr RRG 8226/10/86, na pozostający w jego zarządzie grunt państwowy położony w Ciechanowicach Gmina Marciszów w granicach działek nr 400, 241, 320, 572, 482, 478, 36/1, 219/1, 310/2, 310/3, 310/5, 323/2, 310/7, 346/1, 346/2. Z uzasadnienia decyzji wynika, że decyzją Naczelnika Gminy Marciszów z dnia 18 grudnia 1986 r., nr RRG 8226/10/86 ustalono za będący w zarządzie Wałbrzyskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu grunt położony w Ciechanowicach, Gmina Marciszów

w granicach ww. nieruchomości opłatę roczną w wysokości 1,5% ceny gruntu. Jednocześnie do pisma z dnia 17 marca 2014 r. dołączono decyzję Urzędu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20 października 1989 r. nr RRG 8226/.../86/89 w sprawie ustalenia od dnia 1 stycznia 1989 r. Wałbrzyskiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji, zarządcy zabudowań znajdujących się na gruncie państwowym stanowiącym nr działek wymienione w decyzji Naczelnika Gminy z dnia 18 grudnia 1986 r., nr RRG 8226/10/86, opłatę roczną za zarząd budynkami w wysokości 3 % wartości inwentarzowej (...).

3d. Ponadto Wnioskodawca przedstawił: dokumentację hydrogeologiczną stanowiącą zestawienie ustalonych zasobów ujęcia wody podziemnej z utworów czwartorzędowych rejon Marciszowa i Ciechanowa według stanu na marzec 1964 r., operat wodno-prawny z grudnia 1974 r., decyzję Wojewody Dolnośląskiego z dnia 2 stycznia 2001 r. w sprawie udzielenia Wałbrzyskiemu Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu pozwolenia wodno-prawnego na szczególne korzystanie z wód, operat wodnoprawny na pobór wody z ujęcia wód podziemnych „Marciszów Dolny w Marciszowie należącego do Wałbrzyskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu, decyzję Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 czerwca 1991 r. zatwierdzającą dokumentację geologiczną, przedłożoną przez Wałbrzyskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu, zawierającą ustalenie zasobów wód podziemnych w dolinie Bobru i Lesku w rejonie Marciszowa, dla zaopatrzenia w wodę miasta Wałbrzycha, wg stanu na dzień 31.12.1988 r., decyzję Wojewody Jeleniogórskiego z dnia 12 września 1985 r. w sprawie zezwolenia Zakładowi Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu podległemu Wojewódzkiemu Przedsiębiorstwu Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z/s w Świdnicy na użytkowanie wybudowanego w Marciszowie Z-du uzdatniania wody, dokumenty PT dotyczące mienia zlokalizowanego na terenie Gminy Marciszów oraz dokumenty dotyczące inwestycji przeprowadzonych przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu w latach od 1977 do 1993 na terenie Gminy Marciszów.

W tym miejscu trzeba zauważyć, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 października 2013 r., sygn. akt I OSK 2554/12, wskazał, że w aktach sprawy znajduje się decyzja Wojewody Wałbrzyskiego Nr 27/88 z dnia 28 maja 1988 r. w sprawie przydzielenia składników mienia ulegającego podziałowi Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy” wydana na podstawie § 43 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1981 r. w sprawie wykonania ustawy o przedsiębiorstwach państwowych oraz na podstawie § 3 zarządzenia nr 5/88 Wojewody Wałbrzyskiego z/s w Wałbrzychu. Stosownie do pkt 1 wskazanej decyzji przedsiębiorstwom wodociągów i kanalizacji powstałym w wyniku podziału Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji przydzielono majątek trwały i obrotowy będący w dyspozycji poszczególnych zakładów wodociągów i kanalizacji zgodnie z księgami rachunkowymi Zakładów wg stanu na dzień 31 maja 1988 r. łącznie z majątkiem przejętym protokolarnie z Zarządu WPWiK Wałbrzych z/s w Świdnicy wyszczególnionym w załączniku do decyzji. Wyjaśnić należy, że załącznik do decyzji Nr 27/88 z dnia 28 maja 1988 r. w sprawie podziału środków trwałych i przedmiotów nietrwałych Zarządu WPWiK dotyczy podziału wyposażenia przedsiębiorstwa, a nie mienia stanowiącego przedmiot decyzji komunalizacyjnej.

4. Odnosząc się do wyjaśnień i dokumentacji przedstawionych przy piśmie Wnioskodawcy z dnia 17 marca 2014 r. wskazać należy, że zarówno uchwała z dnia 25 maja 1988 r., jak i decyzja Wojewody Wałbrzyskiego Nr 27/88 z dnia 28 maja 1988 r. nie wskazują jakie środki trwałe i nieruchomości zostały przekazane Wałbrzyskiemu Związkowi Wodociągów i Kanalizacji, natomiast księga środków trwałych „Mała Woda” oraz księga środków trwałych „Marciszów” zostały sporządzone 30 października 1985 r. i nie są dokumentami wskazanymi w uchwale z dnia 25 maja 1988 r. i decyzji Wojewody Wałbrzyskiego Nr 27/88 z dnia 28 maja 1988 r., na podstawie których miał zostać dokonany podział mienia Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu.

Przedstawione decyzja Naczelnika Gminy Marciszów z dnia 18 grudnia 1986 r., nr RRG 8226/10/86 oraz decyzja Urzędu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20 października

1989 r. nr RRG 8226/.../86/89 w sprawie ustalenia opłat za zarząd nie stanowią o przekazaniu wymienionych w nich nieruchomości w zarząd Wałbrzyskiemu Związkowi Wodociągów i Kanalizacji. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem sądowo-administracyjnym istnienia zarządu nie można domniemywać, a decyzje o ustaleniu lub aktualizacji opłat nie stanowią podstawy do uznania istnienia tytułu prawnego do nieruchomości (wyrok NSA z dnia 27 czerwca 2008 r., sygn. akt I OSK 1019/07).

Pozostałe dokumenty załączone do pisma z dnia 17 marca 2014 r. również nie stanowią o przyznaniu Wnioskodawcy tytułu prawnego do objętych decyzją Wojewody Jeleniogórskiego nieruchomości, jak i nie wskazują jakie nieruchomości zostały przydzielone Wałbrzyskiemu Związkowi Wodociągów i Kanalizacji w wyniku podziału Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy.

Pismami z dnia 12 marca 2014 r. Minister Administracji i Cyfryzacji zwrócił się do Wnioskodawcy i do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu o wyjaśnienie, czy w związku z podziałem byłego Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy doszło do sporządzenia przewidzianego w § 3 zarządzenia Wojewody Wałbrzyskiego z dnia 18 lutego 1988 r. zinwentaryzowania mienia, w które wyposażono nowo utworzone przedsiębiorstwa. W odpowiedzi Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu wskazał, że archiwum zakładowe Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego nie posiada akt ww. przedsiębiorstwa, w związku z czym nie jest możliwe zweryfikowanie, czy doszło do sporządzenia przewidzianego w § 3 zarządzenia Wojewody Wałbrzyskiego z dnia 18 lutego 1988 r. zinwentaryzowania mienia, w które wyposażono nowo utworzone przedsiębiorstwa (vide: pismo z dnia 9 kwietnia 2014 r., znak: IF.IT.447.1.2014.RS). Natomiast pismem z dnia 1 kwietnia 2014 r. Wnioskodawca wskazał, że wyjaśnienia dotyczące ww. kwestii zostały złożone w piśmie z dnia 17 marca 2014 r. Jednocześnie przy ww. piśmie Wnioskodawca przesłał zestawienie decyzji komunalizacyjnych Wojewody Jeleniogórskiego z lat 1994-1995 i nieruchomości nimi objętych, z mieniem zinwentaryzowanym przez Wnioskodawcę. Należy w tym miejscu zauważyć, że powyższe zestawienie zostało sporządzone przez Wnioskodawcę i nie ma charakteru dokumentu urzędowego. Ponadto przy piśmie z dnia 28 kwietnia 2014 r. Wałbrzyski Związek Wodociągów i Kanalizacji przedstawił zestawienie wartości środków trwałych wg miejsc lokalizacji według stanu na 31 lipca 1991 r. oraz według stanu na dzień 30 czerwca 1997 r., jednak powyższy dokument nie może być uznany za dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do mienia objętego przedmiotową decyzją komunalizacyjną. Ze wskazanych dokumentów nie wynika w sposób jednoznaczny jakiego mienia ono dotyczy.

Dodać trzeba, iż Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy w piśmie z dnia 30 lipca 2014 r. L.dz. 1 1/14 wyjaśnił, że w aktach rejestrowych przedsiębiorstwa państwowego Wałbrzyskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu ks.rej. 207-TER-89 brak jest dokumentów wskazujących na składniki majątkowe, które weszły w skład tego przedsiębiorstwa.

Wobec powyższego uznać należy, że w związku z podziałem byłego Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy, nie doszło do sporządzenia przewidzianego w § 3 zarządzenia Wojewody Wałbrzyskiego z 18 lutego 1988 r. zinwentaryzowania mienia. W decyzji Wojewody Wałbrzyskiego Nr 27/88 z dnia 28 maja 1988 r. w sprawie przydzielenia składników mienia ulegającego podziałowi Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy” ustalono, że przedsiębiorstwom wodociągów i kanalizacji powstałym w wyniku podziału Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji przydzielono majątek trwały i obrotowy będący w dyspozycji poszczególnych zakładów wodociągów i kanalizacji zgodnie z księgami rachunkowymi Zakładów wg stanu na dzień 31 maja 1988 r. Z pisma wnioskodawcy z dnia 17 marca 2014 r. wynika, że Wnioskodawca nie jest w posiadaniu ksiąg rachunkowych zakładów według stanu na dzień 31 maja 1988 r. Natomiast przedstawione przez Wnioskodawcę dokumenty nie potwierdzają jakie nieruchomości zostały przekazane Wał-

brzyskiemu Związkowi Wodociągów i Kanalizacji, w związku z podziałem Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu z siedzibą w Świdnicy.

Mając powyższe na względzie nie można uznać, że Wnioskodawca udowodnił, że posiadał on tytuł prawny do przedmiotowych nieruchomości w dacie 27 maja 1990 r. oraz w dacie wydania przedmiotowej decyzji, jak również zgromadzony w sprawie materiał nie potwierdza, że posiada go obecnie. Zatem Wnioskodawca nie wykazał, że posiada legitymację do zainicjowania postępowania w trybie art. 156 kpa. Wyjaśnić należy przy tym, że to na Wnioskodawcy ciąży obowiązek wykazania swojego interesu prawnego w sprawie upoważniającego do żądania wszczęcia postępowania o stwierdzenie decyzji (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 lutego 2015 r., sygn. akt I SA/Wa 2492/14). Pomimo podjętych czynności zarówno Wnioskodawca jak i organ prowadzący niniejsze postępowanie nie znalazły dowodu potwierdzającego legitymację Wnioskodawcy do wszczęcia postępowania.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy pełnomocnik Gminy Marciszów podniósł, że Minister Administracji i Cyfryzacji naruszył zasadę czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym poprzez niezawiadomienie Gminy Marciszów o przesłuchaniu świadków.

Tu trzeba wyjaśnić, że Minister Administracji i Cyfryzacji pismem z dnia 12 czerwca 2014 r. zwrócił się o pomoc prawną do Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu na podstawie art. 52 kpa w zakresie zebrania oświadczeń od 6 osób. Zgodnie z argumentem, który podnosi pełnomocnik Gminy Marciszów w istocie 2 oświadczenia nadesłane przez Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu były podpisane przez pełnomocnika Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji. Jak wynika z pisma Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 20 sierpnia 2014 r., NIR-OP.020.4.2014 IW, strony zostały poinformowane o ww. czynnościach. Zatem zarzut naruszenia zasady czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym jest nieuzasadniony. Dodatkowo Minister Administracji i Cyfryzacji pismem z dnia 14 sierpnia 2014 r. poinformował pełnomocnika Gminy Marciszów o swoich działaniach w tym zakresie, jak również strona miała możliwość zapoznania się z treścią oświadczeń podczas przeglądania akt sprawy w dniach 3 i 13 listopada 2014 r. i wyrażenia swojego stanowiska w tej sprawie. Tu trzeba zauważyć, że zgodnie ze stanowiskiem sądów administracyjnych dowód z przesłuchania stron w postępowaniu administracyjnym ma jedynie charakter pomocniczy. Prawa do gruntu takie jak zarząd, użytkowanie, użytkowanie wieczyste nie mogły powstać w sposób dorozumiany, a fakt istnienia tytułu prawnego do nieruchomości powinien zostać udowodniony w formie prawem przewidzianej. Może zatem dowodzić tego, co chociażby w pośredni czy dorozumiany sposób wynika z innych dowodów i poszlak, natomiast nie może zanegować tego, co zostało stwierdzone innym dowodem, np. dokumentem urzędowym.

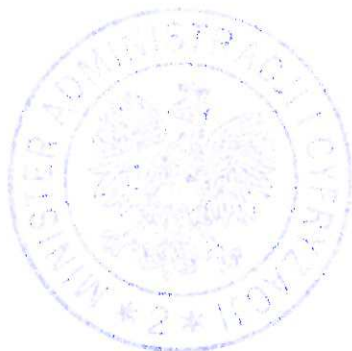
W przedmiotowej sprawie oświadczenia wskazanych osób nie rewolucjonizują ustaleń Ministra, jedynie potwierdzają wcześniejsze ustalenia organu wynikające z dotychczas zgromadzonego materiału dowodowego. Oświadczenia złożyli członkowie Komisji Inwentaryzacyjnej zajmującej się podziałem Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu. W oświadczeniach wskazano, iż nie sporządzono dokumentacji inwentaryzacyjnej, a nowo utworzone przedsiębiorstwa otrzymały mienie należące wcześniej do zakładów wchodzących w skład Wojewódzkich Przedsiębiorstw Wodociągów i Kanalizacji w Wałbrzychu.

Reasumując, w przedmiotowej sprawie organ wszczął postępowanie na wniosek podmiotu nieuprawnionego. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 27 października 2006 r., sygn. akt I OSK 1080/05, jeżeli organ podejmie czynności na skutek wniosku nieuprawnionego podmiotu i nie zostanie w toku postępowania konwalidowany brak wniosku pochodzącego od strony legitymowanej, postępowanie to podlega umorzeniu na mocy art. 105 § 1 kpa.

W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na niniejszą decyzję stronom przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Ministra Administracji i Cyfryzacji.

Minister Administracji i Cyfryzacji
Szymon Wróbel
Zastępca Dyrektora
Departamentu Administracji Publicznej

Otrzymują:

- ① radca prawny P. Marek Chmaj
- pełnomocnik Gminy Marciszów
2. radca prawny P. Tymoteusz Płonka
- pełnomocnik Wałbrzyskiego Związku Wodociągów i Kanalizacji)
3. Wałbrzyskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp . z o.o.
4. Starostwo Powiatowe w Kamiennej Górze
5. Dolnośląski Urząd Wojewódzki
6. a/a – 2 egz.